اُتم

- ڊاڪٽر موتي پرڪاش

شري اي. جي. اُتم، اُنهن ڳاڻ ڳڻين سنڌي ليکڪن ۽ ڪلاڪارن مان آهي، جن پنهنجو سڄو جيون سنڌي ٻوليءَ، ساهت ۽ جاتيءَ جي شيوا ۾ ارپڻ ڪيو آهي. ورهاڱي بعد جڏهن سنڌي ٻولي ۽ ساهت نهايت نازڪ دؤر مان لنگهي رهيا هئا ۽ سنڌي ڀارت جي ڪنڊ ڪنڊ ۾ شرڻارٿي ڪئمپن ۾ نراسائي ۽ بيوسيءَ جي زندگي گهاري رهيا هئا، تڏهن جن جوانن پنهنجين رچنائن ۽ شعرن سان اُن مايوسيءَ کي ٽوڙڻ جي ڀرپور ڪوشش ڪئي، تن ۾ گوبند مالهي، ڪيرت ٻاٻاڻي ۽ اُتم پهرين قطار ۾ هئا. سنڌي ڏسندي نوجوانن، ليکڪن ۽ ڪلاڪارن جا ٽولا نڪري پيا جن جاتيءَ ۾ سجاڳي آڻڻ جو ڪم پاڻ تي همٿ سان کنيو. پروفيسر رام پنجواڻي، ماسٽر چندر ۽ ٻين جون ٽولين سنگيت جو ڦهلاءُ ڪيو ۽ ساهتڪارن، ساهت ۽ ٻوليءَ کي پوسٽ ڪان بچايو.

اُتم اُصول جو پڪو ۽ پنهنجن آدرشن لاءِ مري مٽجندڙ شخصن مان آهي. 'تتيءَ ٿڌيءَ ڪاهِه، ڪانهي ويل وهڻ جي.' هو نه فقط برک نقاد ۽ مضمون نگار آهي پر سُٺو خيالڪار به آهي. سنڌي ساهت جي واڌاري جي تاريخ ۾ سندس محفوظ آهي.

شري اُتم پنهنجيءَ مخزن 'نئين دنيا' جي معرفت، ترقي پسند ڌارا جي ساهت کي اوچ ڏيڻ جو تاريخي ڪارنامو ادا ڪيو. 'نئين دنيا' جا ليکڪ ۽ شاعر اڳتي

هلي سنڌي ٻوليءَ ۽ ساهت جي هلچل ۾ دل ۽ جاري سان گهڙي پيا ۽ اُنهن جي واڌاري جا عيوضي بڻيا.

سنڌي ٻوليءَ ۽ ساهت جي هلچل جي مکيہ سنسٿا، اکا پارت سنڌي ٻولي ۽ ساهت سڀا" کي اڏڻ ۽ وڌائڻ ۾ بہ شري اُتم وڏو حصو اَدا ڪيو. اڄ بہ اُها سڀا، جاتيا جي شيوا، ساهت ۽ ڪلا جي خدمت ۾ جاکوڙي رهي اهي.

اسانجي ڪامنا آهي تہ شري اُتم وڏي آورجا ماڻي ۽ جاتيءَ جي شيوا ڪارج ۾ چُستيءَ سان ڀاڱ وٺندو رهي ا